
Verhalen uit de pits

Van Schumacher tot Verstappen

Ander werk van Jack Plooi

Gas op de plank (2005, met Olav Mol)

FI 2016, wat een jaar! (2016, met Olav Mol en Erik Houben)

FI 2017. Oorlog op de baan (2017, met Olav Mol en Erik Houben)

FI 2018. De Vijfde van Lewis (2018, met Olav Mol en Erik Houben)

Jack Plooi

Met medewerking van Erik Houben

Verhalen uit de pits

Van Schumacher tot Verstappen

'VOLT

Amsterdam • Antwerpen

Copyright © 2019 Jack Plooi en Erik Houben
Voor overname kunt u zich wenden tot Uitgeverij Volt.

Omslag DPS Design & Prepress Studio
Omslagbeeld © James Bearne / XPB Images
Foto auteur © Geert Snoeijer
ISBN 978 90 214 1631 1 / NUR 480
www.uitgeverijvolt.nl

‘Formule 1 is een soap, politiek, sport
en wetenschap allemaal ineen.’

– Lee McKenzie

Inhoud

Voorwoord	9
Eerste interview met Michael Schumacher	11
Van Amsterdam naar Nijmegen	15
Leren over autosport	19
Het toilet op Monza	25
Wat doet de pitreporter?	29
Als ik maar mag oefenen	37
Even voorstellen: mijn collega's	43
Vaste pitreporter bij RTL	61
Ons vaste weekritme	67
Michael Schumacher	75
Werken met Michael Schumacher	83
Jos Verstappen	91
Aan de slag bij SBS	103
Relaties met rijders	109
Favorieten van de pitreporters	113
Met Robert Doornbos naar Amerika	123
Naar Dakar	129

Karten in Europa; over vaders en zonen	139
‘We móésten winnen’, een gesprek met Jos	145
Michael Schumacher na zijn tweede F1-afcheid	157
Terug in de pits	163
Max Verstappen	169
De teams en de press officers	181
Mick Schumacher	197
<i>Ted’s Notebook</i>	201
Nieuwe eigenaren, nieuwe media	205
Het oranje leger en de Grote Prijs	215
Olav en Jack op de planken	219
Slotwoord	223

Voorwoord

Pitreporters kennen de coureurs beter dan commentatoren.' Dat zeg ik niet, dat zegt Olav Mol, mijn collega en vriend in de Formule 1. Wat hij je over die jongens tijdens de race vertelt, moeten ze aan mij in hun eigen woorden vertellen na afloop. Die gesprekken zijn mijn job, en daar gaat dit boek over.

Wat we momenteel meemaken met Nederland in de Formule 1 is uniek. We hopen dat Max Verstappen de eerste Nederlandse wereldkampioen gaat worden, en velen kijken uit naar de terugkeer van de Grote Prijs van Nederland. Tegelijk verandert de manier waarop de fans van de sport genieten. Vroeger zag je alleen in de rechtstreekse televisie-uitzending wat er op het circuit gebeurde, maar tegenwoordig vliegen de nieuwtjes vanuit de paddock je via social media om de oren. En iedereen heeft er dan weer een mening over, die helaas lang niet altijd gebaseerd is op kennis van zaken.

In dit boek lees je hoe ik eind jaren tachtig als afgestudeerd tandarts in de racerij belandde en een paar jaar later ineens pitreporter in de Formule 1 was. Samen met een groep internationale collega's spreek ik bij elke Grand Prix de rijders na hun trainingen en races. Zeven van die collega's sprak ik uitgebreid voor dit boek, en samen met hen leg ik uit wat ons vak precies inhoudt en waarom we er zo van houden. Je krijgt daarmee niet alleen een uniek en breed perspectief op de wereld achter de schermen van de Formule 1, maar ook een beter inzicht in de mannen om wie ons werk draait: de coureurs. De Schumachers en de Verstappens krijgen speciale aandacht, omdat dat twee racefamilies zijn die de Nederlandse fans de afgelopen decennia veel succes en drama hebben gebracht, en dat hoogstwaarschijnlijk de komende jaren blijven doen.

Het miljoenen verslindende F1-circus is een zich over de wereld verplaatsende hechte en idiote community van bijna vijftienhonderd mannen en vrouwen die elke veertien dagen even flink uitpakken, maximaal presteren en weer inpakken. Onder al die racemalloten bevinden zich zo'n veertien pitreporters van over de hele wereld, die alles van de coureurs willen weten. Ik ben er een van, en nu heb ik een boekje over mijn werk gemaakt.

Veel leesplezier!

Jack Plooi

Eerste interview met Michael Schumacher

Bij mijn eerste Grand Prix als officieel pitreporter, die van 1999 in Canada, mocht ik ook voor het eerst Michael Schumacher interviewen. Bij het motorhome van Ferrari stonden alle media op hem te wachten, en er was afgesproken dat hij twee interviews gaf, een voor de Duitstalige verslaggevers en een voor de Engelstalige. Toen hij klaar was in zijn eigen taal, stak hij over naar de Engelstaligen. Ik stond op dat moment op de verkeerde plek, want ik wist natuurlijk helemaal niet waar ik moest zijn. Ik zag dat Ted Kravitz, mijn collega van het Britse ITV, Schumacher stond te interviewen. Olav had mij vooraf gezegd: 'Maakt allemaal niet uit, joh, met wat voor interviews je thuiskomt, áls je maar een interview hebt met Schumacher.' Dus ik dacht: ik moet 'm nú hebben! Ik riep heel hard: 'Michael! Michael! *Sorry!*'

Schumacher was al aan het weglopen, maar hij stopte, draaide zich om, keek héél pislink mijn kant

op en zei: 'Hallo, versta je geen Engels? Ik zei net tegen Ted Kravitz: *only one question in English.*'

Dus ik zette mijn allervrolijkste gezicht op, met mijn allervriendelijkste lach, en zei: '*But I only have one question.*'

De man met zijn grote kin begon te lachen, liep terug en ging recht voor mij staan. Ik schrok me het lazarus, want het mannetje is ongeveer anderhalve kop kleiner dan ik. Hij kwam heel dicht op me staan, stak zijn hand uit en vroeg: 'Wie ben jij?'

Die vraag kon ik nog wel beantwoorden: 'Ik ben Jack Plooi, ik werk voor RTL.'

Hij vroeg: 'O, en waar is Kalff dan?'

Ik vertelde hem: 'Die is er niet.'

'Gelukkig,' zei hij. 'Vertel, wat is je vraag?'

En toen, toen ging het fout. Ik had zo'n heel klein notitieboekje bij me, en ik wist van Olav dat Schumacher het geweldig vond als je heel precieze details wist. Dus bijvoorbeeld over bocht nummer drie in de *outlap*: ging het daar mis, en heeft hij toen een tiende van een seconde laten liggen? Dat soort dingen. Ik had dat ook allemaal in mijn boekje opgeschreven, maar ik kon dat ding op dat moment dus helemaal nergens vinden. Ik had in alle zes de zakken van mijn korte broek gevoeld, maar het zat nergens.

Schumacher stond daar nog steeds recht voor mij omhoog te kijken. Hij vroeg: 'Waar blijft die vraag nou?'

De cameraman stond te shaken, want we hadden hier toch de wereldkampioen tegenover ons, en we lieten de wereldkampioen wachten. Dat was geen

goed idee. Schumacher vond het zelf eigenlijk wel grappig, hij stond een beetje te grijnzen, zo van: komt er nog wat van? En toen bedacht ik een legendarische vraag, waar ik later ook de Televizier-Ring en de Nobelprijs voor heb gekregen. Die vraag was eigenlijk gewoon buitenaards van kwaliteit: *'How was it?'*

Grote hilariteit om mij heen bij mijn Engelstalige en Duitstalige collega's. Wat flikte die Nederlandse nieuwkomer daar nou? Hij haalt Schumacher terug en laat hem dan ook nog een keer zijn héle verhaal vertellen, een-op-een voor zijn camera?

De stemming was gezet; Jack Plooi was gearriveerd in de Formule 1-paddock.